

علیرضا زرّین

در پگاهِ الفِ نی

سارها
در نیزار
می خوانند در
پگاهِ
این نقطه‌های سیاه
بر الفِ نی

شعرِ غروب را می بینند
و آماده می شوند
با لب‌هایشان برای سکوت

نُت می سازند
در گوشِ شبتاب‌ها و
چند لحظه بعد

پرده‌ای سیاه
قیقاجِ پرواز پرستوها
در چشم